

Pikorde

Petra Klein, al weer 25 jaar trimster en 29 jaar paraveterinair, heeft een honden- en kattentrimsalon en kattenpraktijk in een dierenkliniek en kattenpensioen in Leidschendam. Naast het trimmen van honden en katten houdt ze zich ook bezig als paraveterinair in de dierenkliniek en verzorgt ze af en toe als vliegende kiep de katten in het pensioen. Als ze dienst heeft loopt ze dan ook met 3 telefoons op zak. Thuis in Sassenheim woont ze samen, heeft ze een Grote Poedel, een Labradoodle, 2 katten en kippen. Petra is gespecialiseerd in de Grote Poedel, Petit Basset Griffon Vendéen en katten. Haar passie ligt toch wel bij de Grote Poedel. Daarmee heeft ze dan ook veel geshowd. Petra zal ons met regelmaat van haar trimmers belevenissen en het werk in de dierenkliniek en kattenpensioen op de hoogte stellen.

Diegenen die mij kennen weten dat ik een enorme kippenliefhebber ben. Heb altijd al een soort ideaalbeeld voor me gezien van een erf met boerendeur waar gezellig wat kippen op zitten. Dat erf laat nog even op zich wachten, de boerendeur hebben we inmiddels wel, maar er zitten alleen geen kippen op, daar zorgen de honden wel voor! Alles heeft hier inmiddels wel een plek in de rangorde, en gevleugelde vriendjes op de grens van het woonhuis, dat gaat onze viervoeters te ver.

Maar goed, al 15 jaar kippen rondom het huis bevalt prima en de eitjes eveneens. Lekker eieren waarvan je weet dat er geen rotzooi in zit en dat ze niet gelegd zijn door kippen met afgebrande snavels en ander dierenleed. Wij hebben gekozen voor het kippenras Wyandotte omdat dit een vreedzaam, makkelijk en rustig ras is. Redelijk handtam en als ze weer eens naar je toe komen en uit je hand allerlei lekkers krijgen, roept menigeen dan ook dat we zulke 'lieve' kippen hebben. Nu kun je van alles roepen over kippen: rustig, vriendelijk, grappig, intelligent, er passen veel uitroepen bij, maar lief.....nee, kippen zijn nooit lief!

Af en toe gaan er wel eens wat kippen dood, door ouderdom of een ziekte. Dat kan. Onze oudste is 19 geworden en staat inmiddels in het Guinness Book of Records. Dan halen we er een paar van een maand of vier bij en zetten ze 's nachts in het nachthok tussen de anderen, en de volgende ochtend lopen ze allemaal via het trappeetje naar beneden en lijkt het alsof ze al jaren bij elkaar horen. Probeer dit niet overdag te doen, de nieuwe aanwinsten hebben geen leven en worden niet zelden doodgepikt. Over pikorde gesproken.

Enorme territoriumdrift en dat vechten ze uit op leven en dood. Niet lief dus...

Vlak voor Pasen krijgen we op de praktijk twee eendagskuikens aangeboden. Net uit het ei en al door een kauw gepakt, slecht karma dus....

Maar ja, je werkt in een dierenkliniek of niet, dus al snel zitten ze samen in de couveuse en de eerste 10 dagen bestaan uit zalf smeren, antibiotica en ontstekingsremmers.

Leuk om te zien dat ze enorm vooruit gaan en de wonden zijn na een week of twee niet meer te zien. Ze krijgen wel praatjes en inmiddels had ik deze twee al mee naar huis genomen, ach je bent kippenliefhebber of niet. Uiteraard kunnen deze twee nog niet bij de volwassen kippen, dus van de kooi met warmtelamp verhuizen ze naar een groter verblijf in de tuin; 's middags in een grote kooi in de ren in het zonnetje en 's avonds mee naar binnen in een grote caviakooi. Af en toe op je schoot, ze vallen in slaap op je schouder onder je haar en lopen je overal achterna, ze zijn snel te paaien en nog steeds afhankelijk. Kortom, enorme handenbinders. Maar wel schattig...

Leuk hoor die tamme vriendjes, ook nergens van onder de indruk, maar dit heeft ook z'n keerzijde. Twee weken geleden kregen we een mail van een kippenkweker in de buurt dat hij een paar kuikens heeft rondlopen van dezelfde leeftijd en in een kleur die wij graag wilden hebben. Het idee ontstond al snel om er twee kuikens bij te halen, zodat ze straks met z'n viertjes bij de volwassenen kunnen en niet zo kwetsbaar meer zijn. Denk je dat ze dit leuk vinden....

Niet dus! Ze terroriseren de nieu-

we kuikens en ze mogen niets: niet drinken, niet eten en zelfs geen centimeter uit het nachthok. Over pikorde gesproken.

Na een dag zagen we dat dit niet goed ging. De nieuwe aanwinsten eruit gehaald en 's nachts nog een keer geprobeerd. Het werkte niet, ze hadden geen leven. Contact gehad met de kweker en die opperde het idee om ze allevier te brengen. Hij zou ze bij de andere kuikens doen en zodoende wat afleiding geven. Afgesproken was dat we het hele kwartet een paar dagen later mee naar huis zouden nemen.

Na twee dagen even gebeld: wat voor terroristen we wel niet hebben! Zijn eigen kuikens hebben echt niets te vertellen en het is twee tegen acht op dit moment (onnodig te vertellen dat onze twee winnen...).

Opnieuw geprobeerd met oudere kuikens, gaat dus OOK niet. Na een dag onze terroristjes uit de

kooi gehaald en de overige acht wisten niet hoe snel ze moesten eten en drinken...

'Dit heb ik nog nooit meegemaakt in die 30 jaar dat ik in de kippen zit' riep de kweker uit.

'Die van jullie zijn nergens van onder de indruk en vliegen direct op je arm als je de deur open doet, zo van, 'gaan we?'

Dit gedrag is dus niet normaal bij kuikens, pikorde is er eigenlijk pas vanaf een paar maanden. Kuikens kunnen wel eens lelijk doen bij de jongere generatie, maar eigenlijk is dit na een paar dagen over. Niet bij die van ons dus! Wat moet dit gaan worden? Oké, het zijn geen Wyandottes maar een mengeling van krielen. Die zullen iets minder vreedzaam zijn, maar dat het zo erg zou zijn... Op dit moment zitten ze nog steeds in het 'opvoedgesticht', nu bij de wat oudere dieren, en we hopen op beter nieuws over een paar dagen.

Ik hou jullie op de hoogte...

